

al ärratappetud olla. Se kõinne lagguš laiali; kõik linna rahwas ennamiſte kulis ſedda teine teiſe ſuuſt; kõik tahtſid nüüd iſe ſedda õnnetuſeſt peaſtetud poisikeſt ja temma heateggiat, Kriſtowi, omma ſilmaga näha ja nende ſuuſt iſe poisikeſe luggu kuulda. Ja kõik, miš nad poisikeſe ehk ka temma kaſwataja iſa ſuuſt kuulſid, ligutas nõnda igamehhe ſüddant, et ſeſt jälle piddid räkima. Nõnda trükkiti wimaks ſedda ka nädala ehk päwa lehtede ſiſe, miš läbbi Juoſuwi luggu ſiis ka teiſteſ linnades ja ümberkaudo Tuloni maakondades teada ſai. Mitte kangel Tuloniſt ellas üks wanna auwäärt mees nimmet Joſep Dupon, keš enne koſlmeiſter olnud, ja ſedda kõik, keš tedda tundſid, temma wagga ello ning moiſtuſe pärraſt wagga auſtaſid ja armaſtaſid. Seſamma Dupon, et ta linna rahhutumaſt elluſt tüddind olli, ellas pärraſt omma prona ja poja ſurma waikiſt ello ühheš weikeſeš karjamõiſaš, miš pärriniſe õiguſt mõda temmale olli oſſaſaš ſanud. Se mees, ſedda teadſid kõik temma lähhemad ſõbrad, olli mõnda ſuurt ello ränkuiſt kannud. Temma poeg, temma ainuš lapš, polnud ükſi kapärria ühheš ſureš rikkaš kaubakojaš, waid temmale olli ka peale ſedda arruldane tarkuſe tundmine, iſeärraniš arwata ja maad mõeta

kingitud, miš ta Pariiſi olli õppinud ja miš temma enneſe ja ta iſale eddeſpiddi olleš wõinud ſureš kaſfukš olla, kui ta agga olleš omma iſamale jänud. Agga iſegi ommaš õnnelikuiſ abbielluš omma trui, hea abbikaſaga tundis ta allati enneſe ſešs üht rahhotumat taggakihhutamist ja hinno, enneſe õnne mujaſt otſida, otſego mõnmed allati wäljarändamiſeſt õnne otawad ſama. Kui ta ühhe tefonna peal kulis, et Brantſuſe Konſuli ammet Tuniſeš Lhwrifa=maal ſada olli, pakkus ta ennaſt Pariiſi ſešs ammetikš ja ſai omma hea ſõbrade ſowiniſe läbbi ſedda ommale ilma ſure waewata. Temma iſa kartuš ſelle teniſtuſe waſto, ja maenitſemine kirja läbbi, tullid hilja ta kätte ja ollid kaſfuta. Temma prona läkš omma poolteiſt aatſaſe, terraſe pojoſeſega kaſa ne koha peale. Kõik teaduſed, miš wanna Dupon omma laſteſt ſai, ollid õſjimeſe poleaata ſešs wagga head; ommeti kirjotas jubba ſiis ta poeg, et temmal nõu olli, üht niſamma auwäärt, kui ka palga poleſt kaſfuliko ſowiniſt waſterwõtta, miš läbbi temmal aſja olleš, emale ſelle ma ſiſe tunqida ja ta teadmata kotte ja luggu tundma õppida niſammoti ka enneſe endiſt tarkuſt pruſida ja weel mõnda ſure õppida. Tuni ja Alſiri kubernerid olla nõu piddanud, üht